

Bilag III.

Fællesrepræsentationen
for
danske Funktionærforeninger.

København, i Februar 1915.

Til Folketingets nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Ved Skrivelser af 11. og 16. December 1913 anmodede „Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger“ Indenrigsministeriet om at foranledige, at Maksimumsgrænsen, som en forsikret maa have i Indtægt, blev hævet fra 2,400 Kr. til 3,000 Kr. ved Revisionen af Ulykkesforsikringsloven, og i det forelagte Forslag er dette ogsaa blevet Tilfældet for Industrien, Haandværket, Handelen og det private Tjenesteforholds Vedkommende, men for Søfartens Vedkommende er man mærkværdigvis blevet staaende ved de 2,400 Kr. i fast Penge-Vederlag, trods det, at Søfartens Mænd i særlig Grad er udsatte for Ulykkestilfælde. Ved de nuværende Love er da Grænsen for Industri og Søfart ogsaa ens, og det kan ikke siges, at Faren ved at sejle er blevet mindre, ej heller at Udgifterne for de søfarende er blevet mindre, siden Loven blev givet — tværtimod.

I Ulykkesforsikringsraadet har man peget paa, at Søfolk havde Kost og Logi om Bord, og formentlig har man givet disse Forhold en Værdi af ca. 600 Kr. (Bestemmelsen i § 60 om, at Indenrigsministeriet fastsætter Værdien af Kost og Logi efter Indstilling af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, kunde tyde derpaa), men dette er i høj Grad uretfærdigt; thi Betydningen af disse to Forhold er ganske illusorisk. De allerfeste Søfolk er Familiefædre og som saadanne nødsagede til at have Lejlighed i Land, ligesom Udgifterne til Kosten for hele Familien ikke vilde blive væsentlig forøget, fordi Manden var hjemme, medens derimod Udgifterne til Vask, Tøjets Vedligeholdelse o. s. v. bliver betydelig større, end hvor Familiefaderen er ved Hjemmet.

Vi tillader os derfor at henstille til det ærede Udvalg, at det foreslaar dette Forhold ændret, saaledes at Maksimumsgrænsen for Søfolk ogsaa sættes til 3,000 Kr., og Loven derved ogsaa paa dette Punkt bringes i Overensstemmelse med det Princip, der har været Traaden i det forelagte Forslag, nemlig at forbedre de nuværende Love.

I vore førnævnte Skrivelser af 11. og 16. December 1913 har vi anmodet om, at Arbejdslederne i Industri og Haandværk maatte blive repræsenteret i Ulykkesforsikringsraadet, idet vi ikke vidste, at de andre Love for Søfolk o. s. v. skulde medtages, men antog, at de vilde blive revideret senere, dette Ønske har man ikke imødekommet; og vi henleder herved Udvalgets Opmærksomhed paa dette Forhold, idet vi samtidig tillader os at bemærke, at da man i det foreliggende Forslag har udvidet Rammerne til ogsaa at omfatte Handelsfunktionærer og Arbejderne, er de Funktionærers Antal indenfor Industri, Haandværk og Handel, som kommer ind under Loven steget til ca. 65,000, naar man f. Eks. lægger de i Forslagets Bilag 7 opgivne Tal fra Folketællingen i 1911 til Grund, og Tallet er sandsynligvis for lavt. Men disse Funktionærer faar imidlertid ifølge Forslagets Paragraf 9 a. ingen Repræsentation i Forsikringsraadet, da de ikke er Medlemmer af „De samvirkende Fagforbund i Danmark“, men er sammensluttede i de i „Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælper-Foreninger“ og „Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger“ hørende Landsorganisationer.